

[Finansministeren.]

mellem andre ærede medlemmer af dette ting og mig om, at det vil være uhyre afgørende, at overskridelser, der ikke er bestemt af almindelige pris- og lønstigninger, dækkes ind gennem nybevillinger, før der foretages dispositioner af de enkelte styrelsesgrene.

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning i anledning af, at sagen om lufthavnen er ført frem. Dens realitet vil jeg gerne gå ind på her; den er til behandling i finansudvalget, og jeg tror, at det vil være det sagligt rigtigste forum for en fortsat behandling af hele dette anliggende, men da der er gjort bemærkninger fra et par sider om, at denne sag er syltet i finansministeriet, ser jeg mig nødsaget til at gøre indsigelse.

Jeg har taget sagen frem og set på dens data. Denne store sag, der drejer sig om omkring en halv snes millioner kroner, er kommet til finansministeriet med en skrivelse fra ministeriet for offentlige arbejder af 7. juni. Den er behandlet i løbet af juni måned. Jeg ser, at departementschefen har haft den 1. juli; den er kommet fra ham den 2. juli og er gået fra mig den 2. juli, og den 5. juli har ministeriet for offentlige arbejder fra finansministeriet modtaget en skrivelse om de problemer, vi fandt indeholdtes i denne store sag. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at finansministeriet har haft betydelige betænkeligheder ved dette store bevillingsanliggende, og det kan navnlig ikke vække nogen overraskelse hos finansudvalget, der selv har haft tilsvarende betænkeligheder. Vi har altså skrevet til ministeriet for offentlige arbejder den 5. juli, og efter at sagen i mellemtiden har været forhandlet med byggeudvalget og ministeriet for offentlige arbejder og embedsmænd fra finansministeriet, ser jeg, at vi fra ministeriet for offentlige arbejder den 15. november har modtaget en ny skrivelse om sagen, der derefter er behandlet i finansministeriet, og jeg ser på sagen, at min påtegning af den er sket den 2. december.

Jeg bryder mig normalt ikke om at give sådanne oplysninger om data, men jeg føler mig berettiget til at forklare, at der ikke er sket nogen syltning af denne sag, men den har været så stor og af en så særegen karakter og af så betydningsfuldt omfang, at der har været al rimelighed i, at både ministeriet for offentlige arbejder og finansministeriet omhyggeligt og grundigt har gået denne sags enkeltheder igennem.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard

gjorde en række bemærkninger i relation til embedsmændene på baggrund af en bestemt sag, et skibsbygningsanliggende under marineministeriet. Denne sag har givet anledning til, skal jeg sige det mildt, megen eftertanke og også megen overraskelse. Det gælder ikke alene i finansministeriet, men også i marineministeriet. Det er mig ikke særlig behageligt at skulle diskutere en sag, der berører en speciel embedsmand, som for den disposition, der her er tale om, har modtaget en irettesættelse, en reprimande, fra sit ministerium, men jeg skal gerne udtale, at jeg tiltræder det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards synspunkter, der i virkeligheden konkluderede deri, at den ansvarlige embedsmand, der disponerer på områder, hvor han ikke har bevilling, men hvor det er en selvfølge, at han søger bevilling, før han disponerer, må være indstillet på, at det kan få konsekvenser for ham at handle på denne vis.

Jeg har i min indledning villet bestræbe mig for at fremstille hele sagen så stilfærdigt og roligt som overhovedet muligt. Jeg håber, at det ikke er undgået det høje tings opmærksomhed, at der i de synspunkter, jeg har fremført, netop har ligget en understregning af det, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard på en, erkender jeg, meget skarpere måde har givet udtryk for, nemlig ansvarspligten, både hos ministrene og hos de embedsmænd, som administrerer de givne bevillinger.

Idet jeg henholder mig til disse bemærkninger, skal jeg undlade at forsøge at replicere i enkeltheder til det, der har været fremført. Der er altså i realiteten ingen uoverensstemmelser mellem det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards betragtninger og mine synspunkter, ingen uoverensstemmelse om ønskeligheden af den stærkest mulige kontrol, det ønske, som jeg forstår var drivkraften for den ærede ordfører for forespørgerne, det ærede medlem hr. Boeck-Hansen.

Den dagsorden, som det ærede medlem hr. Funck Jensen har foreslået, finder jeg ikke rimelig og kan ikke modtage. Den indeholder for det første en opfordring til i størst mulig udstrækning at lade offentlige arbejder udføre af private entreprenører, en betragtning, som fremsat i al almindelighed ikke kan vække nogen strid, men kommer til at stå i en ejendommelig belysning ved den kendsgerning, at den ene institution efter den anden lader offentlige arbejder, nemlig de arbejder, der vedrører den pågældende institution selv, udføre af arbejdskraft, som disse institutioner råder over i